

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 29667/2023
06.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Радојичић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Војно-грађевински центар Београд, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7323/2018 од 11.09.2019. године, у седници одржаној 06.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7323/2018 од 11.09.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7323/2018 од 11.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 4114/2017 од 20.04.2018. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да суд утврди да он има право закупа на неодређено време на стану бр. ..., у Ул. ... бр. ..., Спортско-рекреативни центар "ББ" у ..., укупне површине 49,48 м², са правом откупа, а што би тужена била дужна да призна и трпи. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 7323/2018 од 11.09.2019. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Трећег основног суда у Београду П 4114/17 од 20.04.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права закупа на неодређено време на службеном стану коме није промењена намена. Побийана одлука којом је тужбени захтев тужиоца одбијен донета је примена одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање о томе да је тужилац закупац службеног стана који не може да се додељује у закуп на неодређено време, већ се користи само за време вршења службе. Тужилац уз ревизију није доставио другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења права закупа на неодређено време тужилац је поднео 13.07.2017. године а вредност предмета спора је 10.000,00 динара, па је на основу те вредности предмета спора тужиоцу и наплаћена такса на тужбу од 1.900,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на неновчано потраживање у ком вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**